

Emma Vilarasau actriu

Com se t'acudeix fer d'actriu?

Des dels 15 anys jo feia teatre amateur a Sant Cugat amb l'Agrupació Teatral Maragall, o sigui que sempre m'havia agradat actuar. Quan vaig acabar COU, com que estava molt farta d'estudiar, vaig demanar un any sabàtic als meus pares; com que no me'l van donar vaig pensar d'apuntar-me un any a l'Institut del Teatre, que era una cosa que m'agradava, i mentre pensaria què volia estudiar realment, perquè mai no havia pensat viure d'actuar. En aquella època hi havia molt pocs teatres, cine català no n'hi havia, TV3 no existia, era impensable viure d'això. La meva millor amiga de l'adolescència i jo vam anar cap allà, vam fer el primer any i vaig decidir que allò no era per a mi, i me'n vaig anar a fer magisteri i quan vaig acabar vaig pensar "això no és per a mi, m'agradava més allò" i vaig tornar a l'Institut del Teatre. Quan vaig acabar, vaig tenir la gran sort d'entrar al Lliure, perquè si no, no sé si hagués seguit.

O sigui que no t'ha costat gaire arribar a ser on ets, ha anat tot rodat.

Si, quan estudiava, treballava amb el meu pare, que tenia una gasolinera, l'ajudava. Anava fent feinetes perquè als 18 anys em vaig independitzar, vaig venir a Barcelona en un pis d'estudiants i no volia ser una càrrega per als de casa. Vaig estudiar els tres anys de l'Institut i en aquella època es feia un taller de postgraduats; un director en actiu, en el meu cas el Lluís Pascual, muntava un espectacle, senzill, sense gaires coses però ja professional, i anàvem a fer "bolos", cobràvem molt poc perquè érem principiants però apreníem molt. I els del Teatre Lliure necessitaven una noia jove, i el Pascual els va dir que em provessin, que jo ho feia bé, i em van agafar. Aquesta va ser la gran sort, estar allà en el moment adequat.

Què és el que més t'agrada de ser actriu?

M'agraden els personatges que interpreto, les preguntes que t'has de fer sobre ells, intentar esbrinar com són, què els passa, per què actuen com actuen...

I això t'ajuda a conèixer-te millor a tu mateixa?

Això m'ajuda a acceptar-me i a ser més tolerant amb les persones, perquè entens molts motius pels quals la gent fa el que fa. Al fer teatre intentes entendre les persones i a tu mateixa, és clar. Per exemple, a la pel·lícula *Para que no me olvides*, si se't mor un fill, com et sents? Jo no ho sé, no m'ha passat mai, i aleshores el que fas és parlar amb persones que han passat per això, llegir llibres que parlin del tema, apropar-te a les emocions que aquell problema provoca, i reproduir-les.

I et poses trista de veritat?

Intentes sentir la ira, la buidor, la tristesa, tot el que diuen que se sent, però quan s'acaba la funció et separen del personatge. Al principi em costava més, perquè estava tot el dia pensant-hi, però ja he après a no endur-me la feina a casa.

Penses que els actors teniu tots algun tret del caràcter en comú?

No sé per què, quan coneixes els actors veus que n'hi ha de totes menes, de molt tímids, d'extrovertits, n'hi ha que només parlen d'ells mateixos tota l'estona, n'hi ha que no en parlen mai, n'hi ha que s'amaguen, n'hi ha que s'exhibeixen, em sembla impossible treure un tret en comú a tots ells. Per exemple la vanitat, si no ens agradés que ens miressin, no sortiríem, això és clar, però penso que aquesta no és la raó principal.

Qüestionari

Digues la teva sèrie de televisió preferida en què no hagis intervingut tu

Cuatro metros bajo tierra.

I en què hagis intervingut tu?

Nissaga de poder, va ser molt important per a mi.

Quina és la teva actriu preferida?

De petita la Katherine Hepburn, després la Susan Sarandon. Però a mi se'm barregen una mica les persones amb les actrius.

I el teu actor preferit?

El Gene Hackman, l'al Pacino, el Robert de Niro, i dels d'ara l'Edward Norton, el Tim Robbin...

El director de cine preferit

El Martin Scorsesse, però potser el que més el Coppola.

Quin gènere de cine és el teu preferit?

M'agraden les pel·lícules sobre les persones, les d'acció també, i les de terror ben fetes també.

Personal

Quina és la teva idea de la felicitat?

Tenir a prop la gent que estimes i tenir una certa pau amb tu mateix.

O sigui anar canviant les coses que no t'agraden però amb molta tranquil·litat.

Quin és la teva millor qualitat?

Que sóc capaç de tenir moltes coses al cap, i a més sóc molt optimista

Notes que tens fama? Si.

Què has après amb els anys que et fa viure millor?

A tenir paciència, a saber que les coses necessiten el seu temps, i a acceptar-me. Quan ets jove vols que et donin, que et donin, i després veus que has de donar per anar bé.

Penses que els homes són molt diferents de les dones?

Penso que els homes són molt racionals, molt analítics, però que els costa molt arribar als seus sentiments, i els costa molt expressar-los. Quan et trobes amb una amiga per prendre un cafè de seguida entra en matèria, en canvi amb un home parles de la feina, però perquè et digui com està ell. Costa.

I perquè són així?

A vegades penso que és per una inseguretat, per por d'expressar una debilitat. Els homes que ara tenen 70 anys es van construir un món on hi havia coses de dones i coses d'homes, i els sentiments eren coses de dones, però ara quan es fan grans els veus plorant amb una pel·lícula trista i em fa gràcia, tants esforços per construir-se una cuirassa i al final la cuirassa cau. Però també deu haver-hi alguna cosa de genètica, no ho sé.

Per exemple, a mi no m'agrada sortir a saludar quan s'ha acabat l'obra. Els aplaudiments em fan sentir bé, és clar, perquè volen dir que hem agradat, però sortir a saludar no m'agrada perquè penso que trenca l'encant. Si he aconseguit que el públic es cregui el personatge, al sortir a saludar ho espatllo tot.

Has passat èpoques en què ho has volgut deixar tot?

Sí, però no per estar farta de la feina, sinó per no poder estar amb els meus fills. Moltes vegades m'he preguntat "què faig jo aquí tantes hores quan tinc dos fills a casa que m'estan esperant?"

Tu tens dos fills, de quines edats?

16 i 12

Des del 89 que estàs casada amb un actor, el Jordi Bosch, heu pogut compaginar bé la feina i la família?

Sí hem procurat no agafar feines amb els mateixos horaris, si un feia tele l'altre feia teatre, hem procurat que sempre un dels dos estigués pels nens.

Tu has fet diverses sèries per a la televisió, penses que les sèries agraden més a les dones que als homes?

Les sèries no ho sé, però en general al teatre sempre hi van més dones que homes, i es veu que al Japó ja és una exageració: les que van al cine, al teatre, a les exposicions... són les dones, els homes treballen i prou. I amb els anys, si els homes no accedeixen a la cultura, al final les dones serem les sàvies i serem les ministres, les directores, acabarem manant.

Creus que el món seria diferent si manéssim les dones?

Sí, seria diferent i penso que d'entrada seria millor, a la llarga no ho sé...

En quin sentit seria millor?

Jo crec que les dones tenim més experiència a l'hora de posar-nos en el lloc de l'altre; al cuidar els nens t'has d'espavilar per entendre'ls, i et poses en el seu lloc, i això per governar és bàsic.

Et feia il·lusió que guanyés la Segolène Royal?

Sí, és clar, però encara falta, perquè els valors del món encara són molt masculins, el poder, l'ambició...

Tens hobbies?

Si, m'agrada molt la jardineria, les plantes, i tinc la sort de viure en uns baixos amb una mica de jardí.

Fas algún tipus d'exercici?

Si, he fet gimnàs, he nadat molt i ara faig pilates.

Ets feliç?

A estones.